

Feestrede Annelies bij aanbieden cadeau's Ineke Donker en Bea Kesselaar

Dames en heren,

Nu we hier zo feestelijk bij elkaar zijn om het lustrum van Martini te vieren, wil ik graag van de gelegenheid gebruik maken om u toe te spreken.

Het is zo dat wij elke maandag met plezier en onbekommerd naar het Denksportcentrum komen om te bridgen, maar we realiseren ons niet altijd hoe bijzonder het is dat dat kan.

Neem nu het Denksportcentrum. Het feit dat wij dat hebben is het gevolg van enorme inspanningen van een heleboel mensen. Want dit was gewoon een school die toen deze leeg kwam te staan een monument bleek waar de gemeente wel wat mee wilde maar het moest niet te veel tijd kosten en ze moesten er niet te veel geld aan kwijt zijn. Dan begint het vergaderen, het soebatten, het plannen maken en noem maar op. En allemaal in de vrije tijd van mensen met een baan. Dus als u hier zo onbekommerd naar binnen loopt mag u dat best eens bedenken.

En dan ons bestuur dat zorgt dat alles loopt zoals het lopen moet.

Neem bij voorbeeld CHARLES, die hier elke maandagavond het licht uitdoet en die ervoor zorgt dat we de uitslag dezelfde avond nog per mail ontvangen. Dat het kan vind ik al een wonder maar dat hij dat doet is het zeker ook, die man zelf is een wonder!

En HERMAN onze nieuwe voorzitter wat een ontdekking. Die man kan speechen. Dat hebben we de eerste keer dat hij in functie was al kunnen horen. Dat is waar een voorzitter voor is, dus ja daar gaan we plezier aan beleven.

En dan hebben we JAN onze wedstrijdleader die de boel streng doch rechtvaardig leidt, natuurlijk moet dat een man zijn met gezag maar hij combineert dat met een uiterst vriendelijk voorkomen. Elke maandagavond wijst hij ons de weg en achter de schermen is hij ook nog eens uiterst actief. Een stille kracht en dat is ie.

Dan kom ik bij de penningmeester NIEK. Het heeft lang geduurd voordat ik het verschil wist tussen debet en credit dus deze man kan op mijn grote bewondering rekenen. Hij heeft meteen al een slimmigheidje geïntroduceerd, de Rabo club actie. Een penningmeester die geld genereert voor de club, daar sta je toch van te kijken.

Maar dit zijn allemaal mannen. Gelukkig wordt een zeer belangrijke functie binnen de club vervuld door een vrouw, en wat voor één.

INEKE is een secretaris met verve en ze doet het ook nog eens zo ludiek dat ze mijn hart gestolen heeft.

Daarom wil ik haar een cadeau geven. Dit cadeau vereist enige uitleg want ik heb het niet gekocht maar het is voor mij gemaakt.

Het is zo dat toen mijn Jan nog leefde wij 1 keer per maand met 3 vriendenparen zo successievelijk bij ieder thuis viertalden. Dat begon dan met eten dan bridgen in 2

kamers en de avond eindigde stevast in veel drank overgoten gezelligheid. Jan kon heerlijk koken dus die bijeenkomsten waren een feest waarbij aangemerkt moet worden dat het samen bridgen van Jan en mij meer een komische act was dan wat het moest zijn, maar dit terzijde.

Toen Jan en ik 50 werden gaven we een groot feest en kregen wij van die vrienden een bridgekleed. Prachtig, elke maand lof voor dat mooie kleed, want dat sleepten we natuurlijk altijd mee.

Maar in mijn hele familie werd gebridged en toen mijn zusje ons mooie bridgekleed zag wilde ze ook zo'n kleed dus dat kreeg ze van ons op haar 60ste verjaardag.

Maar 5 jaar later sloeg het noodlot toe, mijn zusje overleed en haar bridgekleed kwam terug bij ons, wel hadden we nu op beide tafels een kleed.

Maar 5 jaar later overleed ook Jan, en hoorde het viertallen voorgoed tot het verleden.

En nu heb ik dus een kleed over.

U snapt het al, Ineke woont in een huis met allemaal bridgers, daar krijgt mijn mooie bridgekleed vast een hele goede bestemming.

Ineke, hij is voor jou als dank voor je zeer gewaardeerde aandeel in ons bridgeplezier. Houd hem in ere!

Maar u bent nog niet van mij af!

BEA KESSELAAR wil ik ook nog en cadeautje geven. Want dat jij dit eetfestijn op je genomen hebt vind ik ronduit fantastisch. En natuurlijk staat achter elke succesvolle vrouw een man, om een bekend spreekwoord maar eens te parafraseren, en om in lijn te blijven had hij die bloemen moeten krijgen, maar alla!

Dus een cadeau en dat heb ik wèl gekocht.

Dat zit zo. Jan Djoerd mijn broer zaliger, had een Mexicaanse vrouw en woonde ook in Mexico. Hij was architect maar kreeg daar als zodanig natuurlijk geen werk en omdat Mexico veel zilvermijnen heeft en daarom ook veel zilvermeden, ging hij sieraden ontwerpen en dat werd een succes in Amerika.

Veel van die sieraden heb ik in huis met de bedoeling dat ik die zou verkopen zodat hij een zakcentje had als hij een maand in Nederland was voor vakantie.

Die Tupperware party's, maar dan met zilveren sieraden, vond ik vreselijk vervelend, ik koop het nu zelf en geef het weg. Daarom kan ik deze armband aan jou geven! Als bedankje van mij, en zijn weduwe heeft weer een zakcentje.

Mijn broer heeft al zijn sierden gesigneerd met "Jan D. design", en het vilten zakje waar het in zit heeft dezelfde signatuur.

En nu is het klaar.

Mensen, laten we blij zijn met onze bridgeclub, met ons bestuur, met onze enthousiaste leden, en met ons onvolprezen Denksportcentrum!

Annelies Gjaltema